

IN HARMONIE MET HET ONEINDIGE

Ralph Waldo Trine

Nederlandse uitgave 2020
Oorspronkelijke wereldwijde bestseller:
In Tune with the Infinite uit 1897.

INHOUDSOPGAVE

	TER INLEIDING	8
I	VOLHEID VAN VREDE, KRACHT EN OVERVLOED	11
II	HET ALLERHOOGSTE MIDDENSTE WEZEN VAN HET HEELAL	12
III	DE WEZENLIJKSTE ZIN VAN HET MENS ZIJN	15
IV	LEVENSBOEI, GEZONDHEID EN STERKTE VAN HET LICHAAM	29
V	HET GEHEIM, DE MACHT EN DE UITWERKING DER LIEFDE	53
VI	WIJSHEID EN INNERLIJK LICHT	63
VII	DE VERWERKELIJKING VAN DE VOLKOMEN VREDE	79
VIII	DE BELEVING VAN DE VOLHEID DER MACHT	89
IX	OVERVLOED VAN ALLE DINGEN - WET VAN VOORSPOED	103
X	HOE MENSEN PROFETEN, ZIENERS. WIJZEN EN VERLOSSERS ZIJN GEWORDEN	111
XI	HET GRONDBEGINSEL VAN ALLE GODSDIENSTEN — DE UNIVERSELE GODSDIENST	116
XII	HOE WIJ DE HOOGSTE SCHATTEN VERKRIJGEN	121
	EEN BOODSCHAP VOOR VANDAAG	128
	TOELICHTING OP BOEK	132

Auteur: Ralph Waldo Trine Jaar 1897
Oorspronkelijke titel: "In Tune with the Infinite"

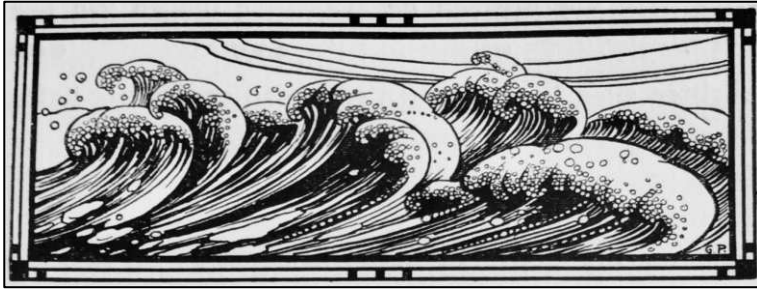
Nederlandse vertaling: gebaseerd op de publicatie in 1956
van uitgever A.G. Schoonderbeek en oorspronkelijke vertaling mevrouw H. Eskens.
Europese richtlijn verweesde werken ('Orphan Works Directive'). Opnieuw bewerkt
voor deze versie anno 2020 door E. Middelkoop inclusief verzorgen opmaak en
drukwerk.

No part of this book may be reproduced in any form without the written permission
of E. Middelkoop.

ISBN: 9789464050738
uitgegeven via BraveNewBooks.nl
© 2020 Opdegolf.nl

IN HARMONIE MET HET ONEINDIGE

Ralph Waldo Trine

Nederlandse uitgave 2020

Oorspronkelijke wereldwijde bestseller:

In Tune with the Infinite uit 1897.

*“De oorzaak van al wat in het leven gebeurt ligt in ons zelf.
Wanneer wij onze eigen ontwaakte krachten ten volle
gewaars zijn, betekent dit het vermogen te bezitten het leven
in een volkomen harmonie te kunnen voeren met al onze
verlangens”.*

R.W.T. 1897

TER INLEIDING

Door alle godsdiensten der aarde is een gouden draad geweven. Deze gouden draad vindt men ook door het leven en de leer van alle profeten, zieners, wijzen en verlossers in de geschiedenis van de mens gevlochten — ja, in het levensstramien van alle mannen en vrouwen, die door hun ware grootheid een diepe en blijvende invloed op de loop der geschiedenis hebben gehad. Al wat zij gedaan en bereikt hebben, werd in volkomen overeenstemming met orde en wet gedaan. Wat één alzo heeft gekund, zouden allen kunnen bereiken.

Deze zelfde gouden draad nu, kan door het leven van een ieder worden getrokken, door het bestaan van hen die in ons huidige drukke, min of meer gejaagde werk van alledag onmacht zouden willen ruilen voor macht, zwakheid en lijden voor overvloeijende gezondheid en sterkte, zorgen en onrust voor een volkomen innerlijke vrede, armoede, van welke aard deze ook moge zijn, voor volheid en overvloed.

Ieder mens bouwt zich zijn eigen wereld. Vanuit ons binnenste bouwen wij deze op en wij trekken aan wat buiten ons ligt. De gedachte vormt de kracht waarmee wij bouwen, want gedachten zijn krachten. Het gelijke bouwt het gelijke op, zo trekt het gelijke het gelijke aan. Naarmate de gedachte zich vergeestelijkt wordt zij subtieler, fijner, en krachtiger in haar werkingen. Deze vergeestelijking is geheel in overeenstemming met de natuurwetten en zij ligt binnen het bereik van elkeen.

Alles wordt aanvankelijk in het ongeziene voorbereid en uitgewerkt vóór het in het geziene vorm krijgt — in het ideële eer het zich verwezenlijkt in het reële — en in het geestelijke vooraleer het zich in het stoffelijke uitdrukt. Het rijk van het ongeziene is het rijk van de oorzaak, het rijk van het geziene dat van het gevolg. De aard van het gevolg ligt steeds besloten in de aard van de oorzaak.

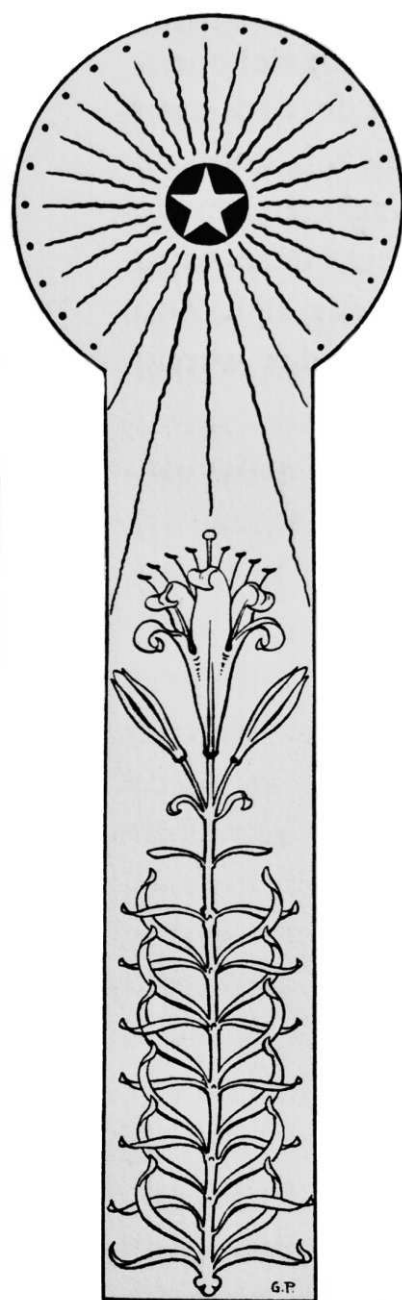
Het doel van de schrijver is te wijzen op de grote gevolgen, die voortkomen uit en in verband staan met de grote wetten van de werkingen der innerlijke geestes- en gedachtekrachten. En hij doet dit op zulk een eenvoudige en klare wijze, dat zelfs een kind deze kan verstaan en begrijpen. De schrijver wil dit alles zó simpel en helder uitleggen, dat elk mens het kan bevatten, het zal kunnen aannemen, ja met deze waarheden zijn dagelijks leven zal kunnen doordrenken om het leven tot in de kleinste onderdelen in harmonie te brengen met zijn verlangen. Dat het leven door deze wetten aldus door de

mens zèlf gekneed, gevormd kan worden, is niet een zaak van pure beschouwing of theorie, neen, Zij is een stellige waarheid.

Er is een goddelijke ordening die zich als een keten door gans het heelal beweegt. Binnen en boven en beneden de menselijke wil werkt onophoudelijk Gods wil. Daarmee in evenwicht, in harmonie te komen en daardóór met alle hogere wetten en krachten om als 't ware een bondgenootschap met hen te sluiten en met hen samen te werken opdat zij zich met ons verbinden en samenhang vinden, dàt betekent een schakel vormen in deze wondere keten.

En dat is het geheim van alle welslagen. Want met deze harmonie komen wij in het bezit van ongekende rijkdommen, zelfs tot de verwerkelijking van nooit-gedroomde krachten.

R.W.T. (1897)

I. VOLHEID VAN VREDE, KRACHT EN OVERVLOED

De optimist heeft gelijk, de pessimist heeft gelijk. Toch verschilt de een van de ander, zoals het licht zich van de duisternis onderscheidt. Beiden hebben echter gelijk. Ieder heeft, van zijn eigen standpunt uit gezien, gelijk. Dit standpunt is de beslissende factor in het verloop van beider leven. Het beschikt namelijk of ons leven een leven van macht of onmacht zal zijn, van vrede of zorgen, van welslagen of van mislukken. De optimist heeft de gave het wezen der dingen in hun volheid en in hun juiste verhoudingen te zien. Maar de pessimist bezielt alles van uit een eenzijdig, begrensd standpunt. Bij de eerstgenoemde wordt het begrip, het verstaan, door de wijsheid verlicht, terwijl dit bij de laatstgenoemde verduisterd wordt.

Elkeen schept zich zijn eigen wereld van binnenuit en de uitslag daarvan wordt bepaald door beider eigen zienswijze. De optimist door zijn meerdere, voortreffelijke wijsheid en inzicht, schept zich zijn eigen hemel, en naarmate hij zijn eigen hemel creëert schenkt hij zijn heerlijkheid aan alle medemenssen. De pessimist daarentegen maakt zich door zijn nauw begrip, zijn eigen hel op aarde, waardoor hij anderen met zich doet lijden.

U en ik hebben de overwegende eigenschappen van een optimist of die van een pessimist in ons. Van uur tot uur scheppen wij ons dus onze eigen hemel of onze eigen hel. Voelen wij ons gelukkig of ongelukkig, zo doen wij onze naasten òf in onze hemel òf in onze hel delen, en naarmate wij het een of het ander voor onszelf bewerkstelligen, doen we zulks eveneens voor heel de omringende wereld.

Het woord hemel” beduidt harmonie, samenklank, ineensmelting. Het woord hel” is afkomstig van het oude Angelsaksische woord “hell” wat de betekenis droeg van „„ommuren”, afscheiden. Dus ommuurd zijn wil zeggen, ergens van afgescheiden zijn, buitengesloten zijn.

Welnu, indien er dus iets als een harmonie bestaat moet er eveneens iets zijn, waarmee men in de juiste verbinding, in het juiste evenwicht kan komen. Want de juiste binding met alle dingen gevonden te hebben, betekent daarmee in harmonie te zijn. Bestaat er dus iets als een ommuurd zijn, een beslotenheid, dan moet er eveneens dat iets bestaan waarvan men wordt buitengesloten of afgescheiden.

II. HET ALLERHOOGSTE MIDDENSTE WEZEN VAN HET HEELAL

Het Allerhoogste Middenste Wezen van het Heelal is die Geest van Oneindig Leven en Oneindige Macht, die achter alle dingen is, die alles bezielt, die zich in zichzelf en door alles openbaart, dat op zichzelf bestaande levensbeginsel waaruit alles is voortgekomen — en niet alleen is voortgekomen maar waaruit nog vóórtdurend alle leven voortvloeit. Indien er een individueel leven bestaat, moet er noodzakelijkerwijs een oneindige bron van leven zijn waaruit het leven vloeit. Indien er een eigenschap of een kracht van liefde bestaat, dan moet er ook noodzakelijk een oneindige bron van liefde zijn waaruit zij stroomt. Is er wijsheid, zo zal er de alwijsheidsbron zijn van waaruit zij ontspringt. Zo is het met betrekking tot de vrede, en hetzelfde tot de macht, ja met betrekking tot alles wat wij de stoffelijke dingen noemen.

Achter en boven alles leeft dus deze Geest van een Oneindig Leven en Oneindige Macht en deze is de oorsprong, de bron van alles. Deze Oneindige Kracht schept en werkt en ordent door tussenkomst van grootse, onveranderlijke wetten en krachten die zich door het heelal bewegen en die ons aan alle kanten omvatten. Elke daad in ons leven wordt door deze zelfde grootse wetten en krachten beheerst. Elke bloem, die langs de rand van de weg bloeit, ontkiemt, groeit, bloeit en verwelkt volgens vaste, grote, onveranderlijke wetten. Elke sneeuwvlok, dwarrelende tussen hemel en aarde, vormt zich, valt en smelt weg, volgens dezelfde onveranderlijke wetten.

In zekere zin bestaat er in het ganse heelal niets anders dan ordening en wet. En indien dit waar is, moet achter dit alles een kracht bestaan, die deze wetten heeft geschapen, een kracht, die groter is dan de bestaande wetten. Deze Geest van Oneindig Leven, van Oneindige Liefde en Macht, die achter en in alles woont, noem ik God. Wellicht noemt u deze geest Vriendelijk Licht, Voorzienigheid, ofwel Al-ziel, Al-macht. Dit is mij om het even. Feitelijk doet de naam er niet toe, als wij maar overeenstemmen in de erkenning van de aanwezigheid van dit grote Opperwezen. God dus, is de Oneindige Geest die het ganse heelal met zichzelf alleen vervult, zó dat alles uit Hem en in Hem en niets buiten Hem is. Inderdaad en in waarheid, in Hem zijn wij, leven wij en bewegen wij ons. Hij is het leven van ons leven, Hij is ons leven. Wij hebben het leven van Hem ontvangen en onophoudelijk ontvangen wij ons leven van Hem. Wij zijn een deel van het leven van God en hoewel wij van Hem hierin verschillen, dat wij op zichzelf staande

geesten zijn terwijl Hij de Oneindige Geest is, die ons — met alles wat buiten ons bestaat, omvat, zijn toch in wezen het leven van God en het leven van de mens in waarheid hetzelfde — zijn zij dus één. In wezen verschillen zij niet, evenmin in hoedanigheid. Zij verschillen echter wel in graad.

Er waren, en er zijn nu nog, hoog verlichte zielen, die geloven dat wij ons leven van God ontvingen door een goddelijke instroming, een toevloed. En weer anderen zijn er geweest en die zijn er ook nu nog, die geloven dat ons leven één is met het leven van God, en dat God en mens dus één zijn. Wie heeft gelijk? Beiden hebben gelijk — beiden hebben gelijk wanneer zij het juist verstaan.

Wat de eerstgenoemden aangaat zou ik het volgende willen zeggen: indien God de geest is van alle leven in het heelal van waaruit alles voortkomt, is het duidelijk dat ons leven, als op zichzelf staande geesten, gestadig uit deze oneindige bron voortvloeit en wel door middel van de goddelijke instroming die uit God onze ziel binnen vliedt. En vervolgens, indien ons leven onmiddellijk voortkomt en deel uitmaakt van deze Oneindige Geest, moet de graad van deze Oneindige Geest — die zich in elk leven openbaart — van gelijke hoedanigheid zijn met de bron waaruit zij ontspringt, zoals een enkele waterdruppel uit de oceaan, in aard en hoedanigheid gelijk is aan de bron waaruit hij opspat, namelijk de oceaan.

En hoe zou het anders kunnen zijn? De mogelijkheid tot misverstaan in dit laatste geval is echter deze: ofschoon het leven van God en het leven van de mens in wezen hetzelfde is, overtreft het leven van God dat van de mens in zulk een mate, dat het al het andere in zich sluit. Wij zouden het ook zó kunnen zeggen: in hoedanigheid is alle leven in wezen hetzelfde, doch in levensvolheid is er tussen het leven van God en het leven van de mens een 'hemelsbreed' verschil.

Is het, in dit licht bezien, dan niet in het oog springend dat beide denkbelden waar zijn? Ja méér nog, dat zij één en dezelfde zijn? Wij zouden deze beide opvattingen door één en hetzelfde voorbeeld kunnen verduidelijken.

In een vallei ligt een kom, die haar water uit een onuitputtelijk reservoir, op de berghelling gelegen, ontvangt. Het water in die kleine kom is dus volkomen gelijk aan dat van het grote reservoir daar deze haar bron, haar oorsprong is. Maar het verschil is dat het grote reservoir met zijn voorraad ontelbare andere kan voeden en toch nimmer uitgeput raakt. De in de vallei

gelegen kleine kom zou immers opdrogen wanneer het grote reservoir zou ophouden haar te voeden.

Zó gaat het ook in het leven van de mens. Indien er, zoals we allen aannemen — en in welke mate onze denkbeelden ook mogen uiteenlopen — indien achter alle dingen een Oneindige Geest van Leven woont, die het leven van alles is en van waaruit alles voortkomt, dan moet het leven van elk wezen, uw leven en het mijne, voortvloeien uit deze oneindige Goddelijke Bron. En zo dit waar is, is het leven dat de mens instroomt, in wezen dus hetzelfde als het leven van deze Oneindige Levensgeest.

Er is wel een verschil, maar dit is geen verschil in wezen — het is een verschil in graad. En zo dit waar is, volgt hier dan niet uit dat naarmate de mens zich openstelt voor deze goddelijke instroming, hij God benadert? Waaruit weer volgt dat, hoe meer de mens God nabij komt, zoveel meer deel hij zal hebben in Gods kracht. En, zijn Gods krachten grenzeloos, volgt daar dan weer niet uit dat het de mens zelf is die zich zijn eigen grenzen stelt omdat hij zichzelf niet kent?